

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 26	Utgitt 27 juni	1941
Innhold.		Side
Forordn. om endring i politivedtektene for Hammerfest.....		493
» om krigsforsikring av befraktningskommisjoner		493
» om midlert. avhjelp av husmangel i Harstad, Sandtorg og Trondenes		494
» om endring i kommunelovene		494
» om omsetning av fiskeguano		494
» om rasjonering og omsetning av sykler og sykkelgummi m. v.		495
» om at bygningsloven gjøres gjeldende i Ski samt om vedtekt til lovens §§ 116 og 119 for herredet		495
» om endring av helseforskriftene for Hønefoss		496
» om vedtekt til bygningslovens § 48 for Namsos....		497
» om omsetning og utførsel av sild og lodde		498
» om salting av sild		498
» om manntall og premie til ulykkes- og krigstrygd for kystloser i løsfart (Kystlostrygden)		498
» om bandtvang for hund når bufe beiter i Frosta....		501
» om bandtvang for hund når bufe beiter i Egge....		501
» om endringer i sakførerlovgivningen		502
» om midlert. endringer i og tillegg til lov om patenter		503
» om midlert. endringer i og tillegg til lov om varemerker og mønstre		504
» om forlenget gyldighet av § 5 i forordn. om arbeidsformidling		505
» om midlert. omsetningsavgift til statskassen.....		505

Forordning. (Politidepartementet.)

14 juni.

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Hammerfest av 7 mars 1941 om endring av § 3 i politivedtektene for byen.

Etter endringen lyder § 3 så:

Det er forbudt for barn under 16 år å være ute på gate eller annet offentlig sted uten ledsagelse av foreldre eller foresatte etter kl. 20 i tiden 1 oktober til 30 april, og etter kl. 22 i den øvrige tid av året.

Forordning om krigsforsikring av befrakt- 16 juni. ningskommisjoner.

§ 1. Staten overtar krigsforsikring av befraktningskommisjoner i risiko for norske skipsmeglere.

- 16 juni. § 2. Den forsikringsvirksomhet som er nevnt i § 1, drives for statens regning av A/S Norsk Varekrigsforsikring av 1938 som forretningsfører.

Staten stiller til disposisjon nødvendige midler.

§ 3. Statens skipsfartsdirektorat utferdiger nærmere bestemmelser for forsikringsvirksomheten.

A/S Norsk Varekrigsforsikring av 1938 skal drive sin virksomhet i samsvar med de regler som direktoratet gir.

Oslo 16 juni 1941.

Sjøfartsdepartementet.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

- 16 juni. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel gjøres gjeldende for Harstad samt for Sandtorg og Trondenes herreder, Troms fylke.

- 17 juni. **Forordning** om endring i forordning av 21 desember 1940 om endringer i kommunelovene av 10 juni 1938.

I forordningen av 21 desember 1940 om endringer i kommunelovene av 10 juni 1938 får § 3 annet ledd følgende tilføyelse:

Likeledes kan med Innenriksdepartementets samtykke den som har sitt arbeid i vedkommende kommune oppnevnes til formann selv om han ikke fyller det bostedsvilkår som er satt i foregående ledd.

Oslo 17 juni 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

- 19 juni. **Forordning** om omsetning av fiskeguano.

§ 1. Eier av fiskeguano (filetavfall, tørrede fiskehoder og fiskerygger, guanotørrfisk og andre tørrede avfallsprodukter av fisk, egnet til fabrikasjon av lufttørret fiskemel) skal så snart guanoen er leveringsferdig, by den til salgs til produsent av fiskemel eller revefôr. Tilbudet skal skje overensstemmende med de til enhver tid gjeldende prisbestemmelser.

Hvis eier av fiskeguano ikke får avhendet sin guano ved det i første ledd omhandlede tilbud, skal han gi Fiskeridirek-

tøren meddelelse herom. Meddelelsen må være gitt senest 14 19 juni. dager etter at han har mottatt underretning om at hans tilbud er avslått.

§ 2. Fiskeridirektøren kan dispensere fra bestemmelsene i § 1 for så vidt angår fiskeguano som vedkommende eier selv skal bruke til fôr.

§ 3. Salg av fiskeguano på annen måte enn i § 1 omhandlet kan bare skje med Fiskeridirektørens samtykke.

§ 4. Overtredelse av denne forordning straffes med bøter.

Oslo 19 juni 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Forordning om rasjonering og omsetning 19 juni. av sykler og sykkelgummi m. v.

§ 1. Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om rasjonering og omsetning av:

1. Tråsykler,
2. andre kjøretøyer som det brukes sykkelringer til, og
3. gummidekk og gummislanger til kjøretøyer som nevnt under 1 og 2.

§ 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forskrifter gitt i medhold av denne forordning.

§ 3. Forsyningsdepartementets forskrifter av 19 september 1940 om rasjonering av gummidekk og gummislanger til tråsykler med senere endringsbestemmelser oppheves.

Oslo 19 juni 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

19 juni.

Herved gjøres bygningsloven gjeldende for hele Ski herred, Akershus fylke, i samsvar med vedtak av ordføreren i Ski 25 mai 1941.

Samtidig stadfestes følgende vedtekt til bygningslovens §§ 116 og 119 for herredet.

1. For de uthusbygninger som er nødvendige for gårdsbruk, gartnerier og hønserier (stall, fjøs, låve og lignende) og som har en avstand av minst 50 m fra nabogrense og minst 15 m fra midte av vei åpnet for offentlig ferdsel, kan byg-

19 juni. ningsrådet med helserådets samtykke helt eller delvis frita for bestemmelsene i bygningslov, vedtekter og forskrifter.

2. Bygningsrådet kan tillate, at det ved våningshus som hører til gårdsbruk utføres hovedreparasjoner og mindre til- og påbygninger uansett husenes innbyrdes avstand og størrelse, men for øvrig etter bygningslovens bestemmelser.

3. Bygningsrådet kan etter at helserådets uttalelse er innhentet tillate at sportshytter og lignende isolert beliggende bygninger helt eller delvis kan unntas fra bestemmelsene i bygningsloven når de

- a. ikke er over 2 etasjer uten innredet loft,
- b. oppføres med en mindre gulvflate enn 100 m²,
- c. oppføres i en avstand av minst 50 m fra nabogrense og vei åpnet for offentlig ferdsel og minst 100 m fra andre bygninger med ildsted på samme eiendom. Dog skal 2 bygninger med samlet areal av ikke over 100 m² regnes for en bygning.

4. Lysthus, flyttbare byggverk og lignende mindre eller midlertidige anlegg som etter bygningsrådets skjønn ikke kan sjenere naboene eller andre, kan av rådet unntas fra bygningslovens bestemmelser.

5. Før de bygninger som omhandles i denne paragraf oppføres skal dog skriftlig anmeldelse derom være sendt inn til bygningsrådet og dettes samtykke til oppførelsen være meddelt. Anmeldelsen skal inneholde opplysning om bygningens anvendelse, beskaffenhet, størrelse og avstand fra vei, nabogrunn og andre bygninger. Hvis bygningsrådet finner det påkrevd kan det forlanges innsendt de nødvendige tegninger.

6. Ved oppførelse av de foran omhandlede bygninger må i hvert fall iakttas de bestemmelser angående bygningers oppførelse som finnes i Ski helseforskrifter.

Byggeforskrifter stadfestet ved resolusjon av 24 september 1920 og regulativer stadfestet ved skrivelse av 30 september 1933 blir gjeldende for hele herredet.

19 juni. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Herved stadfestes Hønefoss bystyres vedtak av 5 februar 1940, hvorefter i helseforskriftene for byen av 13 mai 1938 § 28 punkt r, første og annet ledd, endres til å lyde så:

Om hvert dødsfall som inntreffer innen byen skal det før begravelse kan finne sted, på fastsatt skjema skaffes erklæring fra lege som har synet liket.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

19 juni.

Herved stadfestes som gjeldende inntil videre den av ordføreren i Namsos 20 mai 1941 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 48 for byen.

Vedtekten lyder så:

1. Bebyggelse av eiendom må ikke finne sted med mindre det til denne fører gate godkjent av bygningsrådet, samt om så bestemmes av bygningsrådet, også kloakkledning. Det kan dog ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 8 m, heri innbefattet fortau. Opparbeidelse av gater og nedlegging av kloakk som foretas av private må gjøres etter det kommunale ingeniørvesens forskrifter.

2. Grunneiere skal refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelse av gate. Grunneiernes forpliktelser skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelse av gaten i en bredde av inntil 15 meter og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm diameter. Refusjonsplikten skal dessuten være begrenset til, foruten underbygging, bare å gjelde veidekke av grus og makadam, — ikke brolegging, betong asfalt eller dermed beslektede dekker.

3. Såfremt gaten bare kan bebygges på den ene siden, skal grunneiernes forpliktelser ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i foregående ledd omhandlede utgifter.

4. De om opparbeidelse av gater gjeldende regler følges også når eldre vei inngår i regulert gate.

5. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gaten, hvorunder den gatestrekning som opparbeides samtidig betraktes som en enhet.

6. Den grunneier som etter denne vedtekts ikrafttreden har bebygd eller bebygger sin tomt med bygning som har vindu eller dør mot eller innkjørsel fra en etter vedtekts ikrafttreden opparbeidet gate, skal erlegge sin andel av erstatningssummen innen 3 måneder etter at oppgave over størrelsen er meddelt, eller i høyst 10 årlige terminer mot at det svares 5 av hundra i årlig rente av det til enhver tid tilbakestående beløp. For grunneiere som bygger senere regnes denne fristen fra det tidspunkt da de påbegynner oppførelsen av sånn bygning.

7. Med hensyn til den erstatningsplikt som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelser, blir det ved kommunens foranstaltning å avholde fornøden tinglysing på vedkommende eiendoms folium i panteregistret.

8. Når særlige grunner foreligger, kan ordføreren i møte med formennene frafalle den refusjon kommunen tilkommer etter foranstående bestemmelser.

19 juni. **Forordning. (Handelsdepartementet.)**

Omsetning og utførsel av sild og lodde.

§ 1. I samsvar med midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 nr. 14 bestemmes herved:

Sild og lodde som er fisket på strekningen fra og med Nord-Trøndelag fylke til og med Finnmark fylke må ikke omsettes eller utføres med mindre den er kjøpt gjennom en organisasjon som er godkjent av Handelsdepartementet.

Det er heller ikke tillatt å omsette eller utføre produkter av slik sild eller lodde hvis silden eller lodden ikke er kjøpt gjennom organisasjonen.

Fiskeridirektøren kan med Handelsdepartementets samtykke dispensere fra bestemmelsene i denne paragraf.

Unntatt fra foranstående bestemmelser er sild og lodde som er fisket i den del av Trondheimsfjorden som ligger innenfor Nord-Trøndelag fylkes grenser. Handelsdepartementets forordning av 3 april 1941 skal også gjelde sild og lodde som er nevnt i foregående punktum.

§ 2. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning straffes etter § 3 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 nr. 14.

§ 3. Denne forordning trer i kraft 1 juli 1941 og gjelder inntil videre.

19 juni. **Forordning. (Handelsdepartementet.)**

Salting av sild.

§ 1. I samsvar med bestemmelsene i lov nr. 4 av 16 juni 1933 om behandling, tilvirking og transport av fisk og fiskeprodukter bestemmes at det skal være forbudt å salte sild.

§ 2. Fiskeridirektøren kan dispensere fra forbudet.

§ 3. Overtredelse av bestemmelsen i § 1 straffes med bøter.

§ 4. Denne forordning gjelder til og med 15 juli 1941.

20 juni. **Forordning om manntall og premie til ulykkes- og krigstrygd for kystlosere i løsfart. (Kystlostrygden).****Kap. 1. Kystlosmanntall.**

§ 1. Fra 1 juli 1941 opprettes et manntall over alle som driver kystlosing i løsfart (løs-losing) og som går inn under en av de følgende grupper:

- a. Kystlosere med sertifikat.
- b. Kjente menn med bevilling.
- c. Statslosere hvis de driver kystlosing.

d. Farvannskjente menn som blir antatt til losing gjennom offentlig loskontor. 20 juni.

§ 2. Enhver som går inn under § 1 i denne forordning skal innen 1 august 1941 melde seg til losoldermannen i det losoldermannskap han hører til, for å bli tatt opp i manntallet.

Meldingen kan skje skriftlig etter skjema som Sjøfartsdepartementet fastsetter.

Enhver som vil begynne kystlosing i løsfart må sørge for å bli opptatt i manntallet før han begynner i yrket.

Enhver som er manntallsført må begjære seg strøket av manntallet hvis han vil slutte i yrket.

Sjøfartsdepartementet avgjør i tvilstilfelle om noen skal tas opp i eller strykes av manntallet.

§ 3. Manntallet bringes i stand av losoldermannen etter skjema som Sjøfartsdepartementet fastsetter.

Losoldermannen sender inn 2 avskrifter av manntallet til Sjøfartsdepartementet gjennom overlosen snarest mulig etter 1 august 1941.

Innberetninger om endringer i manntallet sendes inn straks de er foretatt.

Sjøfartsdepartementet sender manntallet og innberetninger om endringer til Rikstrygdeverket.

Kap. 2. Oppgaver over fartstid.

§ 4. Enhver som er manntallsført plikter innen 1 måned etter kalenderårets utløp å sende losoldermannen i det oldermannskap hvor han er manntallsført, oppgave over hvor mange dager i det forløpne år han har vært beskjeftiget i løslosing. Herunder tas også med de dager han har vært på reiser til eller fra fartøy og de dager han har stått på tørn etter å være tilsagt å være klar til losing.

Det påligger enhver manntallsført å gjøre slike notater at han er i stand til å gi den her forlangte oppgave.

For dem som er nevnt i § 1 d i denne forordning skal oppgaven bare omfatte løslosing utført etter anvisning av offentlig loskontor.

For året 1941 skal oppgaven over fartstid bare omfatte tiden fra 12 mars til 31 desember.

§ 5. Losoldermannen utarbeider samlet oppgave over fartstiden og sender denne gjennom overlosen til Sjøfartsdepartementet som avgir innberetning til Rikstrygdeverket.

Kap. 3. Rikstrygdeverkets dekning.

§ 6. På grunnlag av fartsoppgavene beregner Rikstrygdeverket premien for den alminnelige ulykkestrygd etter reglene i § 12 punkt 2, 2 ledd, i lov om ulykkestrygd for sjømenn.

20 juni. Premien betales av Sjøfartsdepartementet og belastes Kystlosfondet.

§ 7. Sjøfartsdepartementet dekker alle Rikstrygdeverkets utgifter til krigsulykker etter forordning av 12 mars 1941. Utgiftene belastes Kystlosfondet.

Kap. 4. *Premie til Kystlosfondet.*

§ 8. For ethvert fartøy som nytter en manntallspliktig til kystlosing skal det betales premie til Kystlosfondet (krigs- og ulykkestygdpremie). Premien skal være 10 % av kystlospengene beregnet etter de til enhver tid gjeldende maksimalsatser med krigstillegg.

§ 9. Lospenger for kystlosing i løsfart må ikke betales uten mot regning som er kontrollert og stemplet av offentlig loskontor.

§ 10. Losoldermannen (losformannen) fører protokoll over stemplede kystlosregninger.

Han skriver ut premieregninger og oppkrever premien som inntektsføres i losoldermannens kassaregnskap på egen konto: Kystlosfondet.

Når premien innkreves ved en losformann, sendes beløpene til losoldermannen.

§ 11. Premien forfaller til betaling når kystlosregningen honoreres. Premien kan drives inn ved utpanting av de tjenestemenn som i alminnelighet holder utpanting.

Sjøfartsdepartementet har panterett for premien i vedkommende fartøy med fortrinnsrett fremfor sjøpanterettigheter og alle andre heftelser. Panteretten faller dog bort dersom utpanting ikke er registrert innen to år etter premiens forfallsdag, og dersom det ikke innen to år fra utpantingen er begjært tvangsauksjon som fremmes uten unødig opphold.

§ 12. Kystlosfondet styres av Sjøfartsdepartementet. Kystlosfondets midler forvaltes av Finansdepartementet.

Administrasjonsutgiftene ved føringen av manntallet og premieoppkrevingen dekkes av Kystlosfondet etter Sjøfartsdepartementets nærmere bestemmelse.

Kap. 5. *Kontroll- og straffebestemmelser.*

§ 13. Manntallspliktig som overtrer noen bestemmelse i denne forordning straffes med bøter.

I gjentakelsestilfelle kan innehaver av sertifikat som kystlos eller bevilling som kjentmann i dommen fradømmes retten til å inneha slikt sertifikat eller slik bevilling for bestemt tid eller for bestandig.

§ 14. Reder eller skipsfører som betaler kystlosregning 20 juni.
som ikke er stemplet av offentlig loskontor, straffes med bøter.

§ 15. Sjøfartsdepartementet kan kreve seg forelagt de opplysninger og oppgaver vedrørende et rederis regnskaper som er nødvendige til kontroll av at premie er betalt av alle kystlosregninger. Det kan forlanges at opplysningene og oppgavene skal være bekreftet av en statsautorisert revisor.

§ 16. Enhver offentlig og kommunal myndighet plikter på forlangende å gi Sjøfartsdepartementet de opplysninger den sitter inne med som kan tjene til kontroll av manntall og premier etter denne forordning.

§ 17. Sjøfartsdepartementet kan når det finnes nødvendig til gjennomføring av denne forordnings bestemmelser, la oppta sjøforklaring eller foreta rettslig avhør.

§ 18. Denne forordning trer i kraft 1 juli 1941.

Oslo 20 juni 1941.

Sjøfartsdepartementet.

S. J o h a n n e s s e n.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Landbruksdepartementet.) 20 juni.

Hermed stadfestes vedtak av ordføreren i Frosta herad, Nord-Trøndelag fylke, dagsett 31 mai 1941 der det i samhøve med lov nr. 4 frå 9 juli 1926 § 3, 2 leden, vert fastsett at alle som eig eller er innehavar av hund i heradet skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter — frå 1 mai til 1 november.

Unnanteke frå dette påbodet er hundar som på lovleg jakt vert godtgjort å vera fylgt på forsvarleg vis av eigar eller innehavar.

Forordning. (Landbruksdepartementet.) 21 juni.

Herved stadfestes vedtak av 8 april 1941 av ordføreren i Egge herred, Nord-Trøndelag fylke, som overensstemmende med lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund bestemmer at enhver eier eller besitter av hund i herredet skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Vedtaket skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter, og heller ikke gjeterhunder som i følge med buskap ledsages av fast gjeter på fjellbeite.

23 juni. **Forordning om endringer i sakførerlovgivningen.**

Med samtykke fra der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, fastsettes følgende:

§ 1. Tillatelse til å utøve sakførervirksomhet gis av Justisdepartementet.

Den kan bare gis til menn og kvinner, som er norske statsborgere, har fylt 23 år, godtgjør ved pålitelig vitnesbyrd at de har ført en hederligandel, og som departementet anser skikket til å utøve sakførervirksomhet.

Har ansøkerens bo vært under konkursbehandling eller er konkursåpning nektet, fordi boet ikke hadde midler til å dekke omkostningene, kan han ikke få tillatelse uten å godtgjøre at gjelden er ordnet ved betaling, ettergivelse eller oppfylt akkord, eller at den er falt bort på annen måte.

§ 2. For å få tillatelse til å utøve sakførervirksomhet må ansøkeren godtgjøre at han har juridisk embetseksamen med beste eller nestbeste karakter, og at han i minst 1 år har vært i virksomhet som autorisert fullmektig hos sakfører, som dommer eller dommerfullmektig, rettsskriver, fullmektig hos Riksadvokaten eller som universitetslærer eller universitetsstipendiat i rettsvitenskap.

Departementet kan i særlige tilfelle gi sakførertillatelse uten at ansøkeren har vært i sånn virksomhet som nevnt i foregående ledd.

§ 3. For å få tillatelse til å være sakfører ved lagmannsrettene må ansøkeren godtgjøre at han har vært i virksomhet som sakfører i minst 2 år, såfremt han har beste karakter ved juridisk embetseksamen, og i minst 4 år, såfremt han har nestbeste karakter. Videre må han ha utført minst 6 sivile saker ved herreds- eller byrett.

Den som har fått tillatelse til å være sakfører ved lagmannsrettene kalles advokat.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder også for sakførertillatelse ved Arbeidsretten, Domstolen for boikottsaker, Folkedomstolen og Tjenestemannsretten.

§ 4. For å få tillatelse til å være sakfører ved Høyesterett må ansøkeren godtgjøre at han i minst 4 år har vært i virksomhet som sakfører ved lagmannsrettene. Videre må han på tilfredsstillende måte ha avlagt prøve for Høyesterett ved å utføre tre muntlige saker, derav minst to sivile, den ene for den ankende og den annen for den innstevnte part.

Den som vil avlegge prøve, må sende Høyesteretts formann erklæring fra Justisdepartementet om at han kan få

tillatelse hvis han består prøven. Dessuten må han godtgjøre 23 juni. at han er antatt til å utføre minst to sivile saker som de nevnte, i hvilke sakførere ved Høyesterett har meldt seg som møtende for den annen part.

Avgjørelse av om prøven er bestått treffes av alle høyesterettsdommere som har vært med i pådømmelsen av de saker ansøkeren har utført. Bevitnelse om at prøven er bestått, utferdiger Høyesteretts formann.

Den ansøker som ikke består prøven, kan ikke få adgang til å avlegge ny prøve før to år er gått fra rettens avgjørelse. Mer enn to ganger kan ingen avlegge prøve.

Den som har fått tillatelse til å være sakfører ved Høyesterett kalles høyesterettsadvokat.

§ 5. Departementet kan for en bestemt tid eller for alltid tilbakekalle en sakførertillatelse, hvis sakføreren ikke etterkommer departementets anmodning om å stille sikkerhet eller hvis han har gjort seg skyldig i uretskaffent forhold eller i øvrig har vist en grovt utilbørlig opptreden eller på annen måte gjort seg uverdigg til eller nedbrutt den tillit eller aktelse som er påkrevd for hans stilling. Sakføreren kan kreve opplysning om grunnen til tilbakekallelsen. På samme måte kan departementet tilbakekalle en sakførerfullmektigs autorisasjon hvis han har gjort seg skyldig i slik opptreden som nevnt.

Departementets avgjørelser etter denne paragraf kan ikke prøves ved domstolene.

§ 6. Fra ikrafttredelsen oppheves lov om domstolene av 13 august 1915 §§ 218—220 samt 229, annet ledd. Dog får § 219 anvendelse ved avgjørelsen av søknader som er kommet inn til departementet før forordningens ikrafttreden. Det samme gjelder § 220 for så vidt ansøkeren før ikrafttredelsen har søkt om departementets erklæring etter nevnte paragrafs tredje ledd.

Oslo 23 juni 1941.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning om midlertidige endringer i og 23 juni. tillegg til lov om patenter av 2 juli 1910 med tilleggslover og midlertidig tilleggslov av 15 mars 1940.

§ 1. Den tilleggsfrist til den vanlige prioritetsfrist for patenter som er fastsatt i § 1 i lov av 15 mars 1940, skal i intet tilfelle anses utløpet før 1 januar 1942.

23 juni. Blir patentkrav inngitt etter utløpet av den ordinære prioritetsfrist, skal årsavgiftene og patentets lengste varighet beregnes som om patentkravet var kommet inn på den siste dag av fristen, dog tidligst 31 desember 1940.

§ 2. De i patentlovens § 14 fastsatte frister for betaling av årsavgifter for patenter, forlenges for så vidt de utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 30 desember 1941 til 31 desember 1941, hvis Styret for det industrielle rettsvern etter det i hvert tilfelle opplyste, finner at forhold som står i forbindelse med krigen må anses å ha vært til hinder for tidligere innbetaling av avgiftene.

§ 3. Den i patentlovens § 15 (tilleggslov av 8 august 1924) fastsatte lengste frist innen hvilken søknad om gjenopprettelse må gis inn til Styret for det industrielle rettsvern, forlenges for så vidt den utløper i tiden fra og med 1 september 1940 til og med 30 desember 1941 til 31 desember 1941.

§ 4. De i §§ 4 og 5 i lov av 15 mars 1940 fastsatte frister av 6 måneder forlenges slik at de ikke i noe tilfelle anses utløpet før 1 januar 1942.

§ 5. Forordning av 21 mars 1941 oppheves.

Oslo 23 juni 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

23 juni. **Forordning om midlertidige endringer i og tillegg til lovene om varemerker og mønstre av 2 juli 1910 med tilleggslover.**

§ 1. Den prioritetsfrist for varemerke- og møsterkrav som er fastsatt i overenskomster etter varemerkelovens § 30 og møsterlovens § 32 og som utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 30 desember 1941, forlenges til 31 desember 1941.

§ 2 i lov av 15 mars 1940 om midlertidige tillegg til patentloven får tilsvarende anvendelse.

§ 2. De i varemerkelovens § 12 og møsterlovens § 7 fastsatte frister for betaling av fornyelsesavgifter for varemerkeregistreringer og avgifter for forlengelser av møstervern, forlenges for så vidt de utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 30 desember 1941 til 31 desember 1941, hvis Styret for det industrielle rettsvern etter det i hvert tilfelle opplyste, finner at forhold som står i forbindelse med

krigen, må anses å ha vært til hinder for tidligere innbetaling 23 juni. av avgiftene.

§ 3. Forordning av 21 mars 1941 oppheves.

Oslo 23 juni 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. J o h a n n e s s e n .

R. J. Fuglesang.

Forordning om forlenget gyldighet av § 5 25 juni. i forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940.

§ 5 i forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940 slik denne lyder etter forordning av 26 mars 1941, skal gjelde inntil 31 oktober 1941.

Oslo 25 juni 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

Forordning om midlertidig omsetningsav- 25 juni. gift til statskassen

Omsetningsavgift til statskassen skal fra 1 juli 1941 og inntil videre erlegges med 10 % av de omsetninger som er avgiftspliktige etter de nå gjeldende regler i Administrasjonsrådets vedtak av 20 og 29 august 1940 og forordning av 20 desember 1940.

Oslo 25 juni 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. S a n d b e r g .

R. J. Fuglesang.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.